

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

22 november 1999

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000

AMENDEMENTEN

Zie :

94 (1999-2000)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Verslag van het Rekenhof
- Nr. 3 : Amendement

LEGENDE :

Commissies

FIN	Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
BUI	Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
WER	Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme
WEL	Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen
OND	Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid
OPE	Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie
LEE	Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening
BIN	Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid
CUL	Commissie voor Cultuur, Media en Sport
BRU	Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
IBH	Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken
VER	Commissie voor de Vervolgingen
REG	Commissie voor Reglement en Samenwerking

C-OND

AMENDEMENT Nr. 2**voorgesteld door de Vlaamse regering****HOOFDSTUK II****Onderwijs****Artikel 3****De eerste drie regels vervangen door wat volgt :**

"Aan artikel 130, § 6, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij decreet van 14 juli 1998 betreffende het onderwijs IX wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :".

VERANTWOORDING

Door een samenloop van omstandigheden en de tijdsdruk is de aanpassing aan de opmerkingen van de Raad van State niet volledig doorgevoerd. Om volledig hieraan tegemoet te komen moet de hierboven vermelde tekst ingevoegd worden.

Aan de artikelsgewijze toelichting moeten geen wijzigingen aangebracht worden.

C-OND

AMENDEMENT Nr. 3**voorgesteld door de Vlaamse regering****HOOFDSTUK II****Onderwijs****Afdeling 6bis (nieuw)**

Een nieuwe afdeling 6bis, bestaande uit artikelen 25bis en 25ter invoegen, die luidt als volgt :

*"AFDELING 6bis**Navormingsprojecten*

Artikel 25bis

Artikel 16 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, gewijzigd bij decreet van 18 december 1992, wordt opgeheven met ingang van 30 juni 2000.

Artikel 25ter

In het decreet van 16 april 1996 betreffende de lerarenopleiding en de nascholing, wordt een artikel 58 ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 58

De betaling en de aanwending van de kredieten en gelden bestemd voor navormingsactiviteiten, georganiseerd vóór 1 september 1999 met toepassing van de artikelen 75 tot en met 84 van het decreet van 5 juli 1989, opgeheven bij decreet van 16 april 1996, dient te gebeuren uiterlijk op 30 juni 2000 op basis van de na de beëindiging van de navormingsactiviteiten ingediende eindafrekeningen. Hiertoe kunnen de kredieten voor het Fonds voor Navorming, bedoeld in artikel 16 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, gewijzigd bij decreet van 18 december 1992, worden aangewend. ". "

VERANTWOORDING

Artikel 25bis. Door de opheffing van artikel 16 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 wordt het begrotingsfonds navorming met ingang van 30 juni 2000 expliciet opgeheven.

De wijzigingen van het decreet van 16 april 1996 betreffende de lerarenopleiding en de nascholing maken mogelijk dat nog betalingen kunnen gebeuren na 1 september 1999, en dit voor navormingsprojecten die ten laatste gestart zijn op 1 januari 1999.

Artikel 25ter. Ingevolge het decreet van 5 juli 1989 ontvangen de navormingsinstanties van elke onderwijskoepel subsidies voor de organisatie van navormingsactiviteiten voor leerkrachten. Zij dienden deze toelagen aan te wenden voor concrete projecten, die telkens konden starten op 1 september of op 1 januari. Na de afloop van een project werd dan de eindafrekening gemaakt en werd het saldo uitbetaald. Via een in de begroting van 1991 gecreëerd begrotingsfonds, konden niet-aangewende subsidies terug worden geïnvesteerd in andere navormingsprojecten. Dit systeem van navorming werd vanaf het schooljaar 1996-1997 geleidelijk vervangen door de vraaggestuurde nascholing, waarbij in hoofdzaak de scholen rechtstreeks toelagen ontvangen, aan te wenden voor nascholing. De kredieten voor nascholing groeiden sedert 1996-1997 ieder jaar, deze voor navorming werden afgebouwd. Vanaf 1 september 1999 zijn er geen toelagen meer beschikbaar voor nieuwe navormingsprojecten.

Dit wil echter niet zeggen dat ook alle navormingsprojecten financieel zijn afgesloten. Aangezien de eindafrekening van zo'n navormingsprojecten steeds post factum gebeurde, moeten ook na 1 september 1999 nog betalingen kunnen gebeuren ten laste van de begrotingsallocaties navorming en van het begrotingsfonds navorming. Het Rekenhof stelt dat dit dan ook uitdrukkelijk decretaal moet bevestigd worden.

Door de opheffing van artikel 16 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 wordt het begrotingsfonds navorming met ingang van 30 juni 2000 expliciet opgeheven.

De wijzigingen van het decreet van 16 april 1996 betreffende de lerarenopleiding en de nascholing maken mogelijk dat nog betalingen kunnen gebeuren na 1 september 1999, en dit voor navormingsprojecten die ten laatste gestart zijn op 1 januari 1999.

C-IBH

AMENDEMENT Nr. 4**voorgesteld door de Vlaamse regering****HOOFDSTUK V****DAB Catering****Artikel 35****Aan dit artikel de volgende zin toevoegen :**

"De Vlaamse regering bepaalt de organieke regels die van toepassing zijn op het financieel en materieel beheer van de dienst met afzonderlijk beheer Catering."

VERANTWOORDING

Aanpassing ingevolge de opmerking van het Rekenhof.

Het parlement bepaalt de bandbreedte waarin de regering zich kan bewegen. Die opdrachtsregel moet voorkomen wil de regering naderhand de vermelde organieke regels mogen uitwerken.

C-CUL

AMENDEMENT Nr. 5**voorgesteld door de Vlaamse regering****HOOFDSTUK XV****Monumenten en landschappen****Artikel 52****Dit artikel vervangen door wat volgt :**

"Artikel 52

Artikel 8, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten heeft, in afwijking van de overgangsmaatregelen vervat in artikel 22 van genoemd besluit, gewijzigd bij besluit van 15 oktober 1996, uitwerking met ingang van 8 januari 1993."

VERANTWOORDING

Het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 15 oktober 1996, regelt de toekenning van restauratiepremies en vervangt de regeling vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 3 februari 1993.

In dit laatste besluit was geen regeling opgenomen voor de toekenning van bijkomende premies voor bijkomende werkzaamheden. Deze regeling werd wel opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 15 oktober 1996. Door een aantal openbare besturen werden restauratiewerkzaamheden opgestart met een restauratiepremie toegekend vóór 15 oktober 1996. Een aantal van deze besturen vroeg en verkreeg een bijkomende restauratiepremie voor de werkzaamheden opgestart vóór 15 oktober 1996, maar voltooid na deze datum. Als grondslag voor de bijkomende premie golden de vermelde besluiten van 1995 en 1996. Deze besluiten vermelden evenwel dat, met betrekking tot premies die werden vastgelegd vóór de inwerkingtreding van deze besluiten de vroegere regelgeving van kracht blijft. Om deze reden kan het Rekenhof de saldi van de bijkomend toegekende premies niet uitbetalen.

Aangezien de premies door de Vlaamse regering werden toegekend, de kredieten zijn vastgelegd en de werkzaamheden uitgevoerd, is het noodzakelijk een wettelijke regeling te treffen voor de betalingen. De door de Vlaamse regering aangegane verbintenissen moeten immers worden nagekomen.

Het betreft de hierna volgende restauratiepremies :

Aalter, Kasteel van Poeke, bijkomende werkzaamheden (938.905 frank) ;
 Lanaken, St. Petronellakerk te Rekem, bijkomende werkzaamheden (394.199 frank) ;
 Rotselaar, St. Jan de Doperkerk te Werchter, bijkomende werkzaamheden (569.070 frank) ;
 Turnhout, St. Theobalduskapel, bijkomende werkzaamheden (246.550 frank) ;
 Stekene, H. Kruiskerk – gevels, bijkomende werkzaamheden (1.172.557 frank) ;
 Gent, St. Annakerk – fase 1 – deel fase 1, bijkomende werkzaamheden (654.138 frank) ;
 Herk De Stad, Rijkswachtkazerne – lot 1, bijkomende werkzaamheden (202.302 frank) ;
 Herk De Stad, Rijkswachtkazerne – lot 2, bijkomende werkzaamheden (60.894 frank) ;
 Wervik, St. Medarduskerk – dakwerken, bijkomende werkzaamheden (1.157.124 frank).

Vermits een besluit van de Vlaamse regering geen terugwerkende kracht kan hebben, is het noodzakelijk de bovenvermelde regeling bij decreet vast te stellen. Eens deze regeling is vastgesteld, is het probleem definitief opgelost zodat zich geen nieuwe dergelijke gevallen meer kunnen voordoen.

Deze maatregel past in het regeerakkoord van juli 1999 dat pleit voor een klantvriendelijk optreden van de Vlaamse overheid.

Er werd rekening gehouden met de opmerkingen van de Raad van State.

C-FIN

AMENDEMENT Nr. 6

**voorgesteld door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer
 en de heren John Taylor, Eric Van Rompuy en Joachim Coens**

HOOFDSTUK XIXbis

Registratierechten (nieuw)

Een nieuw hoofdstuk XIXbis, bestaande uit een artikel 58bis invoegen, dat luidt als volgt :

"HOOFDSTUK XIXbis

Registratierechten

Artikel 58bis

§ 1. Dit artikel regelt een gewestaangelegenheid.

§ 2. In uitvoering van haar bevoegdheid zoals toegekend in artikel 4, § 5 en artikel 11 van de bijzondere wet betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten van 16 januari 1989 kent het Vlaamse Gewest een korting toe van 25% op het registratierecht op de overdrachten ten bezwarende titel van onroerende goederen gelegen in het Vlaamse Gewest, zoals vastgesteld bij de artikelen 44 tot 75 van het Wetboek der Registratierechten.

§ 3. Dit artikel treedt in werking op 1 september 2000. "

VERANTWOORDING

De bijzondere wet betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten van 16 januari 1989, laat toe dat de gewesten kortingen toekennen op de registratierechten.

Artikel 3, 6° van deze wet stipuleert dat het registratierecht op de overdrachten ten bezwarende titel van onroerende goederen een gewestelijke belasting is.

Artikel 4, § 5 : "De Gewesten zijn gemachtigd om op de in artikel 3, eerste lid 6°, bedoelde belasting opcentiemen te heffen respectievelijk kortingen toe te staan voorzover deze laatste het gedeelte van het bedrag van de hun toegewezen opbrengst van die belasting niet overtreffen.

Het aandeel van de gewesten in de totale massa van registratierechten geheven op overdrachten ten bezwarende titel bedraagt 41,408 %, aan de onderscheiden gewesten toegewezen in functie van lokalisatie. Dit impliceert dat het Vlaamse gewest bevoegd is om kortingen toe te staan voor maximaal 41,408 %.

Zowel de voorbereidende stukken van de bijzondere financieringswet als de rechtsleer, leren ons dat het begrip kortingen in de financieringswet enkel kan worden geïnterpreteerd als een afcentiem. En dat kortingen, in tegenstelling met de bevoegdheid over tarieven en vrijstellingen, niet selectief kunnen zijn.

De korting heeft impact op alle tarieven die momenteel van toepassing zijn op overdrachten ten bezwarende titel, Wetboek der Registratie-, hypotheek- en griffierechten, Hoofdstuk IV, afdeling I "Overdrachten onder bezwarende titel van onroerende goederen, artikelen 44 tot 75".

De artikelen die de verschillende tarieven bepalen en die onderhevig zullen zijn aan de korting zijn :

Artikel 44. "Het recht wordt gesteld op 12,5 % voor de verkopeningen, ruilingen en alle overeenkomsten onder bezwarende titel waarbij eigendom of vruchtgebruik van onroerende goederen wordt overgedragen."

Artikel 51. "Het bij artikel 44 vastgestelde recht wordt tot 6 % verlaagd voor de verkopeningen gedaan met het oog op de verwezenlijking van haar maatschappelijk doel :

1° aan maatschappijen erkend hetzij door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, hetzij door de Nationale Landmaatschappij, hetzij door de Gewestelijke Maatschappijen opgericht in uitvoering van de wet van 28 december 1984 tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut ;

2° aan de samenwerkende maatschappij "Woningfonds van de bond der kroostrijke gezinnen in België, aan de coöperatieve vennootschappen Vlaams woningfonds van de Grote Gezinnen, Woningfonds van de Kroostrijke Gezinnen van Wallonië en Woningfonds van de gezinnen van het Brusselse Gewest.

Wat betreft de onder 1° hierboven bedoelde maatschappijen, wordt de verlaging slechts toegestaan mits het bewijs geleverd wordt van de erkenning der verkrijgende maatschappij."

Artikel 52. "Het recht wordt tot 1,50 % verlaagd voor de verkopeningen van woningen toegestaan door de Nationale Maatschappij voor de huisvesting, de Nationale Landmaatschappij, de door hen of door de Gewestelijke Maatschappijen opgericht in uitvoering van de wet van 28 december 1984 tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut erkende maatschappijen, de openbare besturen of de openbare instellingen, aan personen wie de door de Staat verleende aankooppremie ten goede komt.

Het gebeurlijk intrekken van die premie brengt voor de verkrijger de verplichting mede het verschuldigde recht tot het bij artikel 44 vastgestelde percentage aan te zuiveren."

Artikel 53. "Het bij artikel 44 vastgestelde recht wordt tot 6 % verlaagd voor de verkopeningen van de eigendom :

1° van onroerende landgoederen waarvan het kadastraal inkomen een bij koninklijk besluit vast te stellen maximum niet te boven gaat.

Wordt als landgoed aangezien, het onroerend goed dat hetzij uit voor landbouwbedrijf aangewende of bestemde gebouwen en gronden, hetzij uit dergelijke gronden alleen bestaat ;

2° van woningen waarvan het gebouwd of ongebouwd kadastraal inkomen een bij koninklijk besluit vast te stellen maximum niet overschrijdt.

Als woning wordt aangemerkt het huis of het geheel of het gedeelte van een verdieping van een gebouw, dat dient of zal dienen tot huisvesting van een gezin of één persoon, met in voorkomend geval de aanhorigheden die tegelijk met het huis, het geheel of het gedeelte van een verdieping worden verkregen.

De Koning stelt regels vast voor het bepalen van de aanhorigheden waarop deze bepaling van toepassing is."

Artikel 57. "Onder voorbehoud der door artikel 54 voorziene beperkingen, wordt het bij artikel 44 vastgestelde recht verlaagd tot 6 % voor de verkopen van de eigendom van een grond welke tot bouwplaats van een woning moet dienen, op voorwaarde :

1° dat het verkregen goed en het gebouwd onroerend goed aan de bij artikel 53, 2°, gestelde voorwaarden beantwoorden ;

2° dat de akte van verkrijging de bij artikel 55, 2° geëiste vermeldingen vervat. In dit geval, wordt de akte tegen het gewoon recht geregistreerd, behoudens de bij artikel 58 voorziene teruggaaf, na voltooiing van het gebouw."

Artikel 62. "Het in artikel 44 bepaalde recht wordt tot 5 % verminderd voor de verkopen die uit de hand en bij authentieke akte gedaan worden aan personen die hun beroep maken van het kopen en verkopen van onroerende goederen.

Deze vermindering is echter niet van toepassing op de verkopen van landeigendommen waarvan de verkoopwaarde het bedrag niet te boven gaat dat verkregen wordt bij vermenigvuldiging van het kadastraal inkomen met een door de Koning vastgestelde coëfficiënt."

In eenvoudige termen gesteld gaat het hier over :

12,5 % op de overdracht van onroerende goederen ;

6 % voor woningen met bescheiden KI (< 30.000) ;

6 % voor woningen verkocht aan sociale huisvestingsmaatschappijen ;

1,5 % voor sociale woningen verkocht aan particulieren die genieten van een aankooppremie ;

5 % voor beroepshandelaars in onroerende goederen.

Een korting van 25 %, zoals voorgesteld door de indieners, verlaagd de tarieven respectievelijk :

12,5 % wordt dan 9,375 %

6 % wordt dan 4,5 %

1,50 % wordt dan 1,125 %

5 % wordt dan 3,75 % .

Door het invoeren van een substantiële korting op de registratierechten op de overdrachten ten bezwaren de titel van onroerende goederen worden verschillende, maatschappelijk wenselijke, doelstellingen gerealiseerd.

Met het invoeren van de korting maakt de Vlaamse overheid gebruik van haar goede budgettaire situatie om iets terug te geven aan de burger na jaren van sparen.

Bovendien is deze maatregel bij uitstek een gezinsvriendelijke maatregel. Vele jonge gezinnen hebben het door de hoge prijzen steeds moeilijker om een comfortabele woning te verwerven. Een korting van 25 % tempert aanzienlijk de hoge kostprijs van onroerende goederen. Ter illustratie, de voorgestelde korting heeft als gevolg dat op een woning van 4.000.000 frank de aankoopprijs met 125.000 frank wordt vermindert. De voorgestelde vermindering van de registratierechten is dus bijzonder betekenisvol.

De daling van de registratierechten straft het verhuizen, bij verandering van werk, veel minder af. Op die manier bevordert de maatregel de kwaliteit van het leven, dicht bij het werk wonen betekent immers meer tijd voor gezin en/of vrije tijd. De registratierechten hebben door het hoge tarief hun rechtvaardigheid voor een deel verloren. Ligt de oorsprong in het vergoeden van de activiteit van het registreren, is ze verworpen tot een belasting op eigendomsverwerving en verhuizen. België heeft trouwens één van de hoogste tarieven in Europa.

Een eigen woning is de beste vorm van pensioensparen wordt wel eens gezegd, zeker in het licht van de toenemende vergrijzing van onze bevolking. Het stimuleren van eigendomsverwerving is dus een zeer toekomstgerichte maatregel.

De voorgestelde vermindering van de registratierechten is eenvoudig en transparant, alle tarieven inzake overdracht ten bezwarende titel vallen eronder, alle panden vallen onder de maatregel. Dit heeft als gevolg dat ook de bedrijven zullen kunnen genieten van de maatregel, ook voor hun dalen de lasten.

Door de stijging van het volume dat op lange termijn kan worden verwacht worden, zal het zogenaamde "Laffer-effect" ervoor zorgen dat een deel van de minderinkomsten zullen worden terugverdiend.

Niet alleen is er geen enkele discussie mogelijk over de bevoegdheid terzake, maar bovenal sluit de maatregel aan bij de gewestelijke bevoegdheden inzake huisvesting en ruimtelijke ordening. Het is een mooi voorbeeld van hoe een overheid de fiscaliteit kan gebruiken om het beleid te sturen.
